

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. [jméno]
[příjmení] a soudkyň Mgr. Mileny Filingerové a JUDr. Evy Hodanové ve věci

žalobce: ; JUDr. [jméno] [příjmení], narozený dne [datum]

sídlem [adresa]

zastoupen advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

proti

žalované: ; NIVOVIA a. s., IČO: 24311979

sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha 1

zastoupena advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o zaplacení částky 70 833,33 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované proti rozsudku Městského
soudu v Praze ze dne 29. 11. 2022, č. j. 7 ECm 3/2022-78,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se mění tak, že žaloba, kterou se žalobce domáhal na žalované na zaplacení částky 70 833,33 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 % z této částky ode dne 1. 4. 2020 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované k rukám jejího právního zástupce náhradu nákladů řízení před soudy všech stupňů ve výši 66 452 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 70 833,33 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ode dne 1. 4. 2020 do zaplacení (bod I. výroku) a nahradit mu náklady řízení ve výši 28 274 Kč (bod II. výroku).
2. Uvedl, že žalobce je vlastníkem hromadného dluhopisu žalované [příjmení] [číslo], [číslo] o souhrnné jmenovité hodnotě 10 000 000 Kč. Žalobce nabyt dluhopis smlouvou o převodu dluhopisů ze dne 14. 8. 2020 od Ing. [jméno] [příjmení]. Podle emisních podmínek ze dne 21. 12. 2012 jsou dluhopisy úročeny pevným výrokovým výnosem ve výši 10 % p. a. Za období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 nevyplatila žalovaná majiteli žádné výnosy, nárok na jejich vyplacení přešel na žalobce. Dne 31. 3. 2020, tj. v den splatnosti žalované částky, učinila žalovaná oznámení o konání schůze vlastníků dluhopisů dne 23. 4. 2020, v rámci, které mělo dojít k prohlásování změny emisních podmínek tak, že v uvedeném období nejsou dluhopisy úročeny. Pro změnu emisních podmínek rozhodnutím schůze vlastníků je vyžadována forma notářského zápisu, obsahujícího jména vlastníků dluhopisů, kteří se změnou souhlasili, a počty kusů dluhopisů, které má každý z těchto vlastníků v držení. Žalovaná notářský zápis nevyhotovila, změnu emisních podmínek oznámila v závěru účetní závěrky za rok 2019. Změna emisních podmínek pro nedodržení zákonných podmínek není platná. Nadto emisní podmínky nelze měnit zpětně, tj. v době, kdy se výnosy staly splatnými.
3. Žalovaná uvedla, že schůze vlastníků dluhopisů se dne 23. 4. 2021 účastnili vlastníci s celkem 80 % jmenovité hodnoty dluhopisů zakládajících právo se jí účastnit. Pro změnu hlasovali všichni. Absence notářského zápisu nemá na závěry schůze vliv, neboť zákon o dluhopisech následek za nedodržení formy nestanovuje. O průběhu schůze byl sepsán zápis osvědčující průběh schůze. Dovolat se neplatnosti rozhodnutí by bylo možné v zákonné tříměsíční lhůtě, což žalobce neučinil. Zákon o dluhopisech nebrání měnit emisní podmínky i zpětně, přičemž co není zakázáno, je dovoleno. K zásahu do práv nabytých v dobré víře nemohlo u žalobce dojít, neboť hromadný dluhopis nabyt až v srpnu 2020, kdy si musel být vědom, že nárok na výnos za předmětné období nemá; jeho předchůdce o tom byl vyzooměn.
4. Žalobce uvedl, že retroaktivní změnou emisních podmínek by došlo k zásahu do práv vlastníků dluhopisů nabytých v dobré víře, neboť nemůže dojít k odnětí již splatných pohledávek.
5. Z provedeného dokazování (prvopisem hromadného dluhopisu, oznámením o konání schůze vlastníků dluhopisů ze dne 31. 3. 2020, zápisem z jednání schůze vlastníků dluhopisů ze dne 23. 4. 2020, listinou přítomných na jednání schůze vlastníků dluhopisů ze dne 23. 4. 2020, emisními podmínkami, úředních překladů emailů ze dne 12. 5. 2020 a 20. 5. 2020, oznámením o převodu hromadného dluhopisu ze dne 14. 8. 2020, předžalobní výzvou ze dne 5. 1. 2021, dopisy ze dne 5. 1. 2021 a 22. 1. 2021) soud uzavřel, že právní předchůdce žalobce byl dne 31. 3. 2020 informován o konání schůze vlastníků dluhopisů. Schůze se konala dne 23. 4. 2020 a účastnila se jí zákonem vyžadovaná část vlastníků dluhopisů s objemem 80 % hodnoty emitovaných dluhopisů. Právní předchůdce žalobce se neúčastnil. Schůze přijala změnu emisních podmínek tak, že za období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 nebude úrokový výnos vyplácen. Zápis se schůze nebyl vyhotoven ve formě notářského zápisu. O změně byl právní předchůdce žalobce informován emailem. Dne 14. 8. 2020 byl dluhopis převeden na žalobce, o čem byla informována žalovaná. Žalobce žalovanou bezvysledně vyzýval k vyplacení dlužného úrokového výnosu.
6. Soud postupoval podle zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech (dále jen ZoD), konkrétně § 2 odst. 1, § 8, § 16 písm. a), § 19, § 21 odst. 1, § 23 odst. 1, 4 a 7 a zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.), konkrétně § 580 a § 588.
7. Skutkový stav nebyl mezi účastníky sporný, sporným bylo právní posouzení, tj. zda důsledkem schůze konané dne 23. 4. 2020 mohl být zánik povinnosti žalované vyplatit žalobci úrokový výnos za období od 1. 3. do 31. 3. 2020 či nikoliv. Soud posuzoval, zda by byla možná (bez ohledu na formu zápisu ze schůze) taková změna emisních podmínek, která by se zpětnou účinností odebrala

vlastníkovi dluhopisu právo na výplatu výnosu splatného dne 31. 3. 2020, a dospěl k závěru, že nebyla. Přestože zákon o dluhopisech změnu emisních podmínek výslovně nezakazuje, považuje soud zpětné odebrání již splatného výnosu za rozporné s dobrými mravy (§ 580 o. z.). Opačný postup by znamenal, že by jakékoliv společnosti, která nehodlá vyplácet výnos, stačilo získat kontrolu nad nadpoloviční většinou emitovaných dluhopisů, a zpětně odebrat právo na jakýkoliv nevyplacený výnos. Takové jednání by nemělo požívat právní ochranu. Pokud na sjednaný výnos vlastníkov dluhopisu nárok vznikl, nelze mu jej po jeho splatnosti odebrat bez jeho souhlasu pouze proto, že mu dosud nebyl vyplacen. Samozřejmě jednotliví vlastníci se takového nároku mohou vzdát. Je nepochybné, že zápis ze schůze nebyl vyhotoven ve formě notářského zápisu, byť zákon formu osvědčení zápisu veřejnou listinou vyžaduje a nedodržení tohoto požadavku je spojeno s určitým následkem. Notářský zápis jako veřejná listina nezávisle osvědčuje, kdy a kde se předmětná schůze konala, jaký byl její průběh, kdo se jí účastnil a jaké byly její závěry s ohledem na změny zásadní povahy, ke kterým má docházet. Jeho absence má dle soudu za následek, že k takovému jednání nelze vůbec přihlížet. K obdobnému závěru došel zákonodárce i při nerespektování formy veřejné listiny u rozhodnutí orgánů obchodních korporací (§ 45 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích). S ohledem na nedostatky ve formě i obsahu retroaktivní změny emisních podmínek, k níž mělo dojít na schůzi dne 23. 4. 2020, nedošlo k zániku povinnosti žalované vyplatit žalobci, resp. jeho právnímu předchůdci, výnosový úrok za období měsíce března 2020. Žalobě soud proto vyhověl a přiznal ve sporu úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 28 274 Kč (§ 142 odst. 1 o. s. ř.).

8. Žalovaná napadla rozsudek včasným odvoláním a navrhla jeho změnu tak, že se žaloba zamítá. Po shrnutí skutkového stavu a dosavadního průběhu řízení uvedla, že závěr soudu prvního stupně, že rozhodnutí schůze vlastníku dluhopisů je v rozporu s dobrými mravy, není správný, přičemž vyšel z více než hypotetické situace. Při uplatnění korektivu dobrých mravů je však nutné vycházet z okolností konkrétního případu (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 9. 2021, sp. zn. 26 Cdo 1742/2021). Z dokazování bylo zjištěno, že úrokový výnos se stal splatným dne 31. 3. 2020 a tentýž den bylo vlastníků dluhopisů zasláno oznámení o konání schůze vlastníků dluhopisů. Schůze se konala dne 23. 4. 2020, tj. necelý měsíc poté, co se úrokový výnos stal splatným a rozhodnutí schůze bylo přijato v reakci na zcela mimořádnou a nepředvídatelnou situaci spojenou s celosvětovou pandemií. Skutkový stav není podobný hypotetickému případu nastíněnému soudem prvního stupně a nevyplývá z něj rozpor s dobrými mravy. To, že rozhodnutí o změně emisních podmínek bylo přijato se zpětnou účinností, nemá na platnost takového rozhodnutí vliv. Ostatně ZoD to nezakazuje a z čl. 2 odst. 4 Ústavy vyplývá, že každý může činit to, co není zákonem zakázáno (nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2007, sp. zn. I. ÚS 643/06, ze dne 10. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 3701/15, příp. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3009/2007). Rozhodnutí přijaté na schůzi vlastníků dluhopisů posoudil dále soud jako nicotné. Nicotné právní jednání upravuje § 551 až § 553 o. z., přičemž žádný z tam uvedených důvodů v projednávané věci naplněn není. S absencí formy notářského zápisu vyžadované § 23 odst. 1 ZoD není spojena žádná sankce. Bylo by možné uvažovat jen o neplatnosti rozhodnutí. Ani důvody neplatnosti nejsou dány. Odkázal na § 580 odst. 1 a § 582 odst. 1 o. z. a závěry přijaté Nejvyšším soudem v usnesení ze dne 27. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3919/2014. Účelem zákonného požadavku je zajistit vyšší míru jistoty o skutečném průběhu schůze vlastníků dluhopisů. V posuzované věci byla schůze řádně svolána, pozvánka na ni byla doručena i právnímu předchůdci žalobce, schůze vlastníků se zúčastnili vlastníci dluhopisů, jejichž celková jmenovitá hodnota činila 80 % dluhopisů, rozhodnutí o změně emisních podmínek bylo přijato jednomyslně a o průběhu schůze byl sepsán písemný zápis, jehož přílohou je podepsaná listina přítomných. Rozsudek je nedostatečně odůvodněn, když právní posouzení je, „odůvodněno“ pouze názorem soudu prvního stupně, který nebyl podložen právními předpisy nebo rozhodovací praxí vyšších soudů či odbornou literaturou. Soud prvního stupně se nevypořádal ani s námitkami uplatněnými žalovanou. Odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 17. 8. 2005, sp. zn. I. ÚS 403/03 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4118/2010). Uvedené činí rozsudek nepřezkoumatelným.

9. Žalobce navrhl napadený rozsudek jako věcně správný potvrdit s tím, že zpětné odebrání úrokového výnosu je v rozporu s dobrými mravy.

10. Odvolací soud odvoláním napadený rozsudek potvrdil rozsudkem ze dne 21. 6. 2023, č. j. 12 Co 20/2023-101, který byl zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2024, č. j. 27 Cdo 3466/2023-118. V něm dospěl k závěru, že rozhodnutí schůze vlastníků dluhopisů je platné a účinné i při opomenutí povinnosti osvědčit průběh schůze notářským zápisem. Tento nedostatek se projeví toliko ve zhoršení důkazní situace osoby, která pro sebe chce vyvozovat příznivé důsledky z rozhodnutí a průběhu schůze.

11. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a násl. o. s. ř.) a shledal odvolání žalované důvodné.

12. Jak již odvolací soud uvedl v předchozím rozsudku, nepřezkoumatelnost rozsudku soudu prvního stupně neshledal. Napadený rozsudek má všechny náležitosti vyžadované § 157 odst. 2 o. s. ř. Soud prvního stupně vyložil důvody svých závěrů (odnětí práva na výplatu úrokového výnosu se zpětnou účinností v rozporu s dobrými mravy a nicotnost jednání, kterým byla přijata změna emisních podmínek, aniž byla dodržena zákonem stanovená forma). Účastníkům muselo být z odůvodnění rozsudku naprosto zřejmé, co bylo primárním důvodem přiznání uplatněného nároku a jakými úvahami se soud prvního stupně při svém rozhodnutí řídil. Pro uvedené svědčí i samotný obsah odvolání žalované, která nejprve uvedla, s jakými závěry soudu prvního stupně nesouhlasí a z jakých důvodů a teprve následně uvedla, že rozsudek není dostatečně odůvodněn. Odvolací soud tak má za to, že soud prvního stupně se vypořádal s námitkami účastníků v dostatečném rozsahu a dostal tak Ústavním soudem a Nejvyšším soudem akcentované, „povinnosti vypořádat se s námitkami uplatněnými účastníky řízení, a to způsobem odpovídajícím míře jejich závažnosti“.

13. Odvolací soud vyšel ze skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně na základě jím provedeného dokazování. Shodně s ním konstatuje, že žalobce uplatnil právo z hromadného dluhopisu Nivovia 10/2032 (dluhopis nabyt od [jméno] [příjmení] dne 14. 8. 2020 na základě rubopisu), konkrétně právo na úrokový výnos za období od 1. 3. do 31. 3. 2020, který měl být dle emisních podmínek vyplacen měsíčně zpět, vždy k poslednímu dni příslušného kalendářního měsíce, tj. ke dni 31. 3. 2020. Převod dluhopisu byl žalované oznámen dopisem ze dne 14. 8. 2020. Žalovaná oznámila konání schůze vlastníků dluhopisů dne 31. 3. 2020. Dne 23. 4. 2020 se konala schůze vlastníků dluhopisů, jíž se účastnili vlastníci dluhopisů, jejichž celková jmenovitá hodnota představovala 80 % nesplacené části emise dluhopisů. Předmětem schůze bylo projednání a rozhodnutí o návrhu na změnu čl. 4 emisních podmínek tak, že v období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 nejsou dluhopisy úročeny. Změna emisních podmínek byla schválena. Zápis ze schůze vlastníků dluhopisů nemá formu notářského zápisu.

14. Dluhopis emitovaný žalovanou je cenným papírem na řad a vlastnické právo k němu se převádí rubopisem, smlouvou a předáním (§ 1103 o. z.). V posuzované věci žalobce nabyt právo k dluhopisu rubopisem vyznačeným na jeho rubu s tím, že žalované byl převod oznámen dopisem ze dne 14. 8. 2020, tj. stal se vůči ní účinným. Rubopisem došlo k převodu veškerých práv z dluhopisu, tj. nejen práva na výplatu jmenovité hodnoty dluhopisu, ale i práva na sjednané úrokové výnosy dosud neuhrazené.

15. Odvolací soud se opětovně zabýval posouzením důsledků absence notářského zápisu o schůzi vlastníků dluhopisů. Dovolací soud vyslovil právní závěr, že absence osvědčení průběhu schůze vlastníků dluhopisů notářským zápisem je bez vlivu na platnost a účinnost rozhodnutí schůzí přijatých. Odvolací soud, vědom si povinnosti právní závěr, na němž rozhodnutí dovolacího soudu spočívá, respektovat, dospěl k závěru shodnému, tj. že rozhodla-li schůze vlastníků dluhopisů konaná dne 23. 4. 2020, jíž se účastnili vlastníci dluhopisů, jejichž celková jmenovitá hodnota představovala 80 % nesplacené části emise dluhopisů, o změně čl. 4 emisních podmínek tak, že v období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 nejsou dluhopisy úročeny, jde o rozhodnutí platné a účinné, byť zápis z této schůze neměl formu notářského zápisu, jak výslovně vyžaduje zákon. Výhradu

žalobce, že obsah zápisu nespecifikuje vlastníky souhlasící se změnou, vyvrací obsah zápisu z jednání schůze vlastníků dluhopisů ze dne 23. 4. 2020. Z něho se podává, že dluhopisy ISIN CZ0003509200 vlastní čtyři vlastníci, a to [příjmení] [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (předchozí majitel dluhopisu), přičemž první tři jmenované na schůzi osobně zastupoval na základě plné moci Mgr. [jméno] [příjmení] (viz listina přítomných na jednání schůze vlastníků dluhopisů). Ze zápisu a listiny přítomných lze bez pochybností seznat jména vlastníků dluhopisů, kteří se prostřednictvím svého zmocněnce schůze účastnili, a nominální hodnotu jimi vlastněných dluhopisů (400 000 000 Kč, tj. 80 % z celkové jmenovité hodnoty nesplacené části emise dluhopisů; [jméno] [příjmení] byl vlastníkem dluhopisů o jmenovité hodnotě 100 000 000 Kč), stejně jako to, že pro schválení změny emisních podmínek byli všichni přítomní. Schůze byla usnášeníschopná a změna emisních podmínek byla přijata, když postačovala prostá většina přítomných vlastníků dluhopisů (§ 23 odst. 1 a 4 ZoD).

16. Dále se odvolací soud zabýval výhradou žalobce, že odnětí práva na výplatu úrokového výnosu se zpětnou účinností, tj. změna emisních podmínek, je jednáním v rozporu s dobrými mravy. Podle § 547 o. z. musí právní jednání obsahem a účelem odpovídat dobrým mravům i zákonu.

17. Změnu emisních podmínek zákon výslovně připouští, a to i tehdy, má-li jít o změnu zásadní povahy, kterou rozhodnutí o neúročení dluhopisů v určitém období nepochybně je. Žalovaný jako emitent byl tím, kdo svolal schůzi vlastníků, neboť ke změně emisních podmínek jím navržené nemohlo bez souhlasu schůze vlastníků dojít (§ 21 odst. 1 písm. d) ZoD). Ten, kdo změnu emisních podmínek schválil, tedy ten, kdo právně jednal, byla schůze vlastníků dluhopisů, nikoliv emitent. Důsledkem právního jednání, které se přičítá dobrým mravům, je jeho neplatnost (§ 580 odst. 1 o. z.). Jestliže nelze žalovanému přičítat právní jednání, v důsledku něhož došlo ke změně emisních podmínek, není ani osobou, vůči níž je možné se neplatnosti takového právního jednání dovolat.

18. Schůze vlastníků měla dvě možnosti, buď změnu emisních podmínek schválit, nebo neschválit. V posuzované věci ji schválila a žalovaný v souladu se změněnými emisními podmínkami jednal, tj. nevyplatil majiteli dluhopisu úrokový výnos splatný ke dni 31. 3. 2020. Jinou možnost žalovaný ani neměl, neboť jednat v souladu s emisními podmínkami je jeho povinností; stejně jako by bylo jeho povinností úrokový výnos vyplatit v případě, že by schůze vlastníků dluhopisů změnu emisních podmínek neschválila. Postupoval-li žalovaný v souladu s řádně schválenou změnou emisních podmínek, nelze v tom spatřovat rozpor s dobrými mravy. Nelze také přehlédnout, že žalobce nabyt dluhopis na základě rubopisu až dne 14. 8. 2020, tj. za účinnosti emisních podmínek ve znění schválené změny, a nemohl tudíž očekávat, že mu v rozporu s emisními podmínkami jako jedinému vlastníkovu žalovaný úrokový výnos vyplatí. Nadto, zákon o dluhopisech dává vlastníkovu dluhopisů, který byl na schůzi vlastníků, která souhlasila se změnami zásadní povahy, přehlasován nebo se jí neúčastnil, právo požádat emitenta dluhopisu o předčasné splacení jmenovité hodnoty dluhopisu včetně poměrného výnosu nebo o odkup dluhopisu za tržní cenu (§ 23 odst. 5 ZoD). O tom, že by [jméno] [příjmení] jako vlastník dluhopisu, který se schůze vlastníků neúčastnil, postupoval, jak bylo shora naznačeno, se neobjevilo ani v rovině tvrzení.

19. S ohledem na shora uvedené odvolací soud rozsudek podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, že se žaloba zamítá.

20. O náhradě nákladů před soudy všech stupňů rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal jejich náhradu v celkové výši 66 452 Kč ve sporu úspěšné žalované.

21. Náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 31 950 Kč představují odměnu za osm úkonů právní služby v celkové výši 29 550 Kč (7 úkonů x 3 940 Kč/úkon - převzetí a příprava zastoupení, sepis vyjádření k žalobě, sepis vyjádření ze dne 6. 6. 2022, sepis vyjádření ze dne 26. 10. 2022, účast na jednání před soudem prvního stupně ve dnech 11. 10. 2022, 3. 11. 2022 a 22. 11. 2022 a 1 úkon x 1 970 Kč - účast na jednání před soudem prvního stupně, při němž došlo k vyhlášení rozsudku) podle § 7 bod 5 advokátního tarifu a náhradu hotových výdajů za osm úkonů

právní služby v celkové výši 2 400 Kč (8 úkonů x 300 Kč/úkon) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

22. Náklady řízení před odvolacím soudem ve výši 16 262 Kč představují zaplacený soudní poplatek za odvolání ve výši 3 542 Kč, odměnu za tři úkony právní služby v celkové výši 11 820 Kč (3 úkony x 3 940 Kč/úkon - sepis odvolání proti meritornímu rozhodnutí a účast na jednání před odvolacím soudem ve dnech 21. 6. 2022 a 6. 11. 2024) podle § 7 bod 5 advokátního tarifu a náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby v celkové výši 900 Kč (3 úkony x 300 Kč/úkon) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

23. Náklady řízení před dovolacím soudem ve výši 18 240 Kč představují zaplacený soudní poplatek za odvolání ve výši 14 000 Kč, odměnu za jeden úkon právní služby ve výši 3 940 Kč s tím, že úkonem byl sepis dovolání proti meritornímu rozhodnutí) podle § 7 bod 5 advokátního tarifu a náhradu hotových výdajů za jeden úkon právní služby ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Proti bodu II. výroku tohoto rozhodnutí není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.), nebude-li dovoláním napaden současně i bod I. výroku tohoto rozhodnutí.

Praha 6. listopadu 2024

Mgr. Kateřina Černá
předseda senátu